

Det ærede Medlem var saa inde paa en Betragtning angaaende de 25 pCt., som der er aabnet Mulighed for at give Enker og Enkemænd i Henhold til Aldersrenteloven, og mente, at her havde Ministeriet indtaget en saa vaklende Holdning, at det kunde begrunde den Usikkerhed med Hensyn til den Udgift, Kommunerne vilde faa som Følge af Aldersrenteloven, som det ærede Medlem havde givet Utryk. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har været til Stede den Dag under Finanslovbehandlingen, da jeg med det ærede Medlem Hr. Holger Larsen drøftede dette Spørgsmaal, thi saa vilde det ærede Medlem vide, hvorledes Landet ligger her. Bestemmelsen om Adgang til under særlige Omstændigheder at give 25 pCt. Tillæg til Aldersrenten for Enker og Enkemænd kom ind under Udvalgsbehandlingen her i Folketinget paa det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Initiativ, og det er i Betænkningen udtalt, hvad der med denne Ændring er tilsigtet. Da jeg imidlertid ønskede i saa vid Udstrækning, som humane Hensyn gjorde det muligt, at denne Bestemmelse kunde bringes til Anvendelse, tog jeg ikke blot saadanne, som nu blev Aldersrentenydere, eller som fremtidig maatte blive Aldersrentenydere, med, men ogsaa saadanne, som, endskønt de ved Aldersrentelovens Ikrafttræden var alderdomsunderstøttede, dog endnu ikke havde været det i saa lang Tid, at man kunde antage, de havde indrettet sig paa den Tilværelse, der kan føres paa Grundlag af denne Hjælp. Dette forstod Kommunerne saaledes, at der var aabnet en fuldkommen fri Bane til at give dette 25 pCt.'s Tillæg blankt til alle. Derfor var det nødvendigt at gøre opmærksom paa, at dette ikke uden videre lod sig gøre under Hensyn til Ordlyden i Betænkningen paa dette Punkt. Jeg skal imidlertid erkende, at saaledes som Loven er formet, er det ikke ubetinget udelukket at give dette Tillæg paa de 25 pCt. ogsaa til Personer, som har været alderdomsunderstøttede i længere Tid forud, og da det fra mange Sider — ikke blot fra socialdemokratisk Side, men fra mange Sider — er kommet frem, at det var et levende Ønske, at man kunde strække sig saa vidt, saa har jeg i de Meddelelser, jeg i den seneste Tid har sendt ud, søgt at imødekomme dette Ønske, og derfor har jeg ogsaa til Kommuner, som paa et tidligere Tidspunkt har faaet Meddelelse angaaende disse Spørgsmaal, givet den Oplysning, som de naturligvis har Krav paa for at blive ligestillet med andre. Men

jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er ikke en generel Tilladelse, der er givet. Kommunalbestyrelsen vil have i hvert enkelt Tilfælde at undersøge, hvorledes Forholdet ligger, om der er særlige Omstændigheder, der taler for at give dette Tillæg. Naar det ærede Medlem siger, at der var i Slagelse Tale om to, hvoraf den ene, som havde faaet Alderdomsunderstøttelse siden 1893, ikke kunde faa, medens den, der nylig var blevet alderdomsunderstøttet, kunde faa, ja, saa vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at for den, der har været alderdomsunderstøttet gennem den lange Aarrække, er der jo givet Adgang til de $\frac{4}{5}$ af Forskellen mellem Alderdomsunderstøttelsen og Aldersrenten, og dette maa antagelig svare mindst til de 25 pCt., som der kan blive Tale om at yde paa denne Maade. Jeg forstaar meget vel, at man havde Ønske om at yde begge Dele; maaske kan der ogsaa i særlige Tilfælde være Grund dertil, det skal jeg ikke nægte. Men ud fra den særlige Foranledning, som her er givet, og under Hensyn til Ordlyden i Udvalgsbetænkningen vil jeg hævde, at jeg ikke har kunnet optræde mere humant i dette Spørgsmaal, end jeg har gjort, og den Usikkerhed, som det ærede Medlem i den Anledning føler med Hensyn til den Udgift, Aldersrenten vil foranledige, tror jeg ikke spiller nogen som helst Rolle for de Beskatningsregler, vi her taler om.

Det ærede Medlem har ikke Ret i, at jeg har haft et Grundskyldsforslag fikst og færdigt; det er ganske urigtigt. Jeg har haft et Udkast færdigt, som jeg har udsendt til de store kommunale Organisationer, men som naturligvis, efter at deres Svar var kommet, skulde være Genstand for fornyet Overvejelse, og under disse endelige Overvejelser af Sagen viste det sig, at i en Række Kommuner vilde de Fradragsregler, som var opstillet, komme til at virke paa uretfærdig Maade. Dette bevirkede, at jeg besluttede mig til at udsætte Færdigbehandlingen af hele denne Sag, til den nye Vurdering foreligger. Og derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Henningsen, at hvis det ærede Medlem paa dette Tidspunkt støttet af et Flertal i det kommende Udvalg angaaende denne Lov, opfordrer mig til at udarbejde et saadant Forslag, vil mit Svar blive dette, at med Udarbejdelsen af dette beskæftiger vi os stadig i Ministeriet, men at det ikke kan færdiggøres, før vi har til Disposition den Vurdering, som bliver foretaget nu i Aaret 1923, og som vel sagtens vil være til Disposition i Foraaret 1924. Jeg haaber